

L'HORA NOVA

Publicació editada per la Secció Obrera de les Arts Gràfiques

El nou ordre revolucionari

Es agradable registrar el nou ordre revolucionari que es va implantant a mesura que avança el temps. Sobretot ho és pel desig de tots els qui cooperem en la lluita antifeixista en el sentit de què el nou ordre sigui un fet immediat.

Tasca profitosa i elogiable és la que vénen realitzant els governs legalment constituïts, amb l'ajuda eficaç de les organitzacions obreristes. Amb aquest esforç conjunt, és possible veure ja ara, després d'un mes i escaig de brega al carrer i al camp, d'aquesta brega que costa tantes vides, creacions de govern tan necessàries en aquests moments i en el futur com el C. E. N. U., el Consell d'Economia, el Comitè de Proveïments, la Conselleria de Defensa, i altres.

Es així com es fa obra governamental. Es així com s'atenen les necessitats d'ordre vital del vast cos social nostre. Es així com s'ensenya al món l'alt grau de civilitat d'aquesta Espanya que tantes voltes fou ridiculitzada pels mateixos monàrquics, que ara, malgrat la força contundent del progrés, pretenien tornar-ho a fer.

Vivifiquem tot el que ens sigui possible el nou ordre encetat. Cooperem-hi. Vegem-hi l'anhel comú d'una vida més sana i més bella pels qui treballem, i acudim a la crida que se'ns fa per la seva defensa. Esclafem d'un cop tota l'allau feixista espanyola, amb el treball de fer ben sòlides les construccions estatals que s'erigeixen al clam unànim de la multitud antifeixista de Catalunya i de Castella.

Res hi podran tots els rebels insensats si després del front organitzat i segur de les avançades, troben indirectament l'ajut ferm de la reraguarda que, mercès a la seva organització, duplica o triplica el valor d'aquell front. La seva moral — com succeeix ja avui — en saber-ho, en donar-se'n perfectament compte, restarà reduïda al no res, i la seva fortitud i gallardia, tan evidenciada en començar-se la batalla, es fondrà ràpidament, com el gel posat enfront del sol d'estiu en terra espanyola.

Preparem-nos, perquè la guerra pot

L'ESCOLA NOVA

En implantar-se la República, en compliment de la voluntat del poble, es va donar el primer pas de reforma del sistema escolar espanyol. L'escola havia d'ésser laica i per consegüent les ordres religioses restaven allunyades de l'ensenyament.

Les ordres religioses, però, no es donaren per vençudes i tingueren cura de cercar combinacions a l'objecte de què llur eliminació fos únicament nominal. Es crearen patronats i societats d'ensenyament, en les quals donaven la cara elements civils, però que en realitat eren les mateixes ordres religioses i els mateixos elements els qui actuaven.

La tolerància excessiva del govern va permetre aquesta mena d'organitzacions, cosa que no hauria succeït si s'hagués decidit a l'apropiació definitiva i ràpida dels locals d'ensenyament que posseïen les esmentades organitzacions.

El govern de la República va intentar també que la Universitat fos assequible als obrers, però d'una manera relativa i lenta.

Han estat precisament els nostres enemics els qui han volgut posar ràpidament a la pràctica tot el programa dels governs republicans i han fet molt més encara. Aquesta indigna sublevació militar-feixista ha donat lloc a la creació de l'Escola Nova Unificada.

L'Escola Nova que, companys nostres estan organitzant d'una manera intensa i ràpida, a tots els pobles de Catalunya, serà un dels actes de justícia més importants i decisius del nou ordre social.

Fins ara les carreres universitàries eren patrimoni exclusiu de la gent que gaudien del privilegi dels diners. Qualsevol senyoret incapacitat i estúpid, que havia nascut en una cambra amb cortinatges de seda, tenia el dret de posseir un títol acadèmic que li permetia considerar-se superior a tothom i a la vegada viure sense treballar.

D'aquest sistema universitari en sortien advocats analfabets i metges que precipitaven les defuncions. I això s'ha acabat. Qui tingui condicions per a ésser metge, serà metge, qui en tingui per a mecànic, serà mecànic, i així successivament en totes les activitats socials. La condició humana, o sigui la intel·ligència i la voluntat marcaran la ruta que haurà de seguir l'individu per al bé de la col·lectivitat.

Estem segurs que el poble no es deixarà arreballar mai més les garanties que li ha posat a les mans l'Escola Nova Unificada.

Cal, però, molta vigilància i unió.

RAMON VILACÍS

ésser llarga, però tinguem la seguretat que vencerem, han dit sovintment les més responsables autoritats polítiques catalanes i castellanques que defensen la Llibertat i la República. I la seva suposició primera es torna una realitat com ho és la segona afirmació. Per això mateix, perquè és una realitat, doncs, obeïm sempre l'avís que se'ns fa, pensant que el futur ens reserva a nosaltres la missió de fer factible la felicitat dels nostres fills.

I en pensar d'aquesta manera, no obli-

dem que el nou ordre revolucionari implica un treball constant, eficaç i sensible, d'acord a tots els sentiments vitals. L'Espanya nova, la que progressa i viu les inquietuds de l'hora present, per cercar la solució ràpida del seu benestar, ha de construir-se amb l'anhel de germanor i sense partidismes més o menys interessats que provocarien aquell odi inconcebible entre els obrers de totes menes que en els actuals moments alliberen Espanya de les urpes del Feixisme.